

Ha az Isten nem hajtja végre az akaratunkat...

2008. March 17.

Igehirdetés, Hajmáskér, 2008.03.16, Virágvasárnap

Istenünk, mennyei édes Atyánk az Úr Jézus Krisztus által. Köszönjök Néked, hogy Virágvasárnapon itt lehetünk a szent hajlékban. Hogy közösségként, egy gyülekezet tagjaként emlékezhetünk a Te szent Fiad dicsőséges bevonulásáról Jeruzsálemben, s hogy tanulhatunk a Te Igéből, részesülhetünk a Te bölcsességedből, hogy ne emberi okoskodás, hanem Isteni bölcsesség határozza meg életünket. Ámen.

Így szól Istennek Igéje, Márk evangéliuma 11. részéből, a 11. résznek a 10. verséből.

Áldott a mi atyánknak, Dávidnak eljövendő országa! Hozsánna a magasságban!

Eddig Istennek írott Igéje.

Kedves Testvéreim, Jézus jeruzsálemi bevonulását, amikor királyként örvendezett neki a nép, 2000 éve virágvasárnapként ünnepeljük. Örvendezünk mi is, hiszen tulajdonképpen elmondhatjuk azt, hogy ez volt Jézus életében talán az a pillanat amelyben a nép, amelyben az emberek leginkább úgy köszöntötték, ahogy megillette, amelyben az emberek viselkedése legközelebb állt ahhoz, ami elvárható, ha Isten Fiával találkozik. Igen ám, de hogy ez a legközelebb álló viselkedés is milyen távol van attól, ahogyan Jézussal szemben viselkedniük kellett volna, amikor királynak tekinték őt, mekkorát tévedtek, tulajdonképpen semmi sem bizonyítja jobban, mint hogy 5 nappal később ugyanezek az emberek Nagypénteken „feszítsd meg“- et kiáltottak, mert úgy gondolták, hogyha nem teljesíti az ő óhajukat, akkor nem kell nekik.

Ezek az emberek azt mondták, áldott a mi atyánknak, Dávidnak eljövendő országa. És, kedves Testvéreim, mi keresztény gyülekezetek, keresztény emberek is évről évre 2000 esztendeje mondjuk, áldott a mi Urunknak Istenünknek eljövendő országa. Mondjuk úgy, hogy semmit sem tudunk róla. Mondjuk úgy, hogy tulajdonképpen szembe kell néznünk azzal a ténnyel, hogy a keresztény emberek is a történelem során nem egyszer, nem kétszer, ha úgy gondolták, hogy az Isten nem úgy hajtja végre az akaratukat, ahogy ők szeretnék, akkor megpróbálták leváltani az Istent.

A nagy francia forradalom, a felvilágosodás egyik alap vívmánya volt, hogy kimondták, Isten meghalt, kimondták azt, hogy nem kell foglalkozni vele. Az emberek nyugodtan elfelejthetik. És tulajdonképpen ha belegondolok, azóta is bombáznak minket ezzel, hogy ha Isten nem úgy működik, ahogy mi szeretnénk, akkor ő nincs. Emlékszem az első ilyen élményem gyerekkoromban volt. Amikor imádkoztam délután, hogy Uram Isten, ne feleljek én holnap. Uram, nem akarok tanulni, annyi jó könyv van, inkább azt olvasnám. Add, hogy megússzam ezt a holnapi napot. Angolból feleltem. Egyes. Tudjátok, mi volt az első gondolatom? Nincs is isten! Mert én tegnap beszéltem vele. Azt mondtam neki ne feleltessenek, mégis.

Mert tudjátok van egy érdekessége ennek a dolognak. Azt a 18 darab angol szót, amit arra a feleletre meg kellett volna tanulnom, mind a mai napig, mint verset fel tudom mondani. Mert aznap délután hazamentem és bemagoltam. Aztán csak utána álltam neki olvasni. Aztán most így visszanezve, én rájöttem arra, hogy lehet, hogy az Úr Istennek szüksége volt egy angolul valamilyen szinten beszélő lelképásztorra, mert csak így tudott engem elküldeni Dániába vagy Amerikába ahol jártam, hogyha megtanultam ezeket a szavakat. Hogyha nem ő alkalmazkodott énhozzám, hanem megtanultam a leckét. Én, a teremtmény lettem olyanná, amilyennek ő akar látni engem.

Egyszerű történet. De ilyen egyszerű történetekkel tele van mindannyiunk élete. Ilyen egyszerű tanulságokkal, amikor rá kell ébrednünk arra, hogy ezt a világot nem az emberek akarata, hanem az Isten akarata kormányozza. Tudjátok, annyiszor hallottam már, hogy amit a nép akar, amit az emberek akarnak, úgy van jól. S mivé tesszük mi emberek ezt a világot? Mire megyünk mi azzal, amit Isten nekünk adott? Sehová nem jutunk el. Vagy maximum a golgotai keresztségig. Mert előbb vagy utóbb Isten Fiát a saját életünkben, népünk életében, az egyházunk életében csak visszazavarjuk a keresztfára. Halj meg, mert nem tesszük meg amit mondasz. Halj meg, mert mi másként gondoljuk. Olyanok vagyunk mint az a nép. Áldott az mi atyánknak, Dávidnak országa. De hogy milyen az a Dávidnak országa, azt mi akarjuk megmondani. Mert mi tudjuk legjobban. Hozsanna a magasságban. Na de mi van a magasságban, Testvérek?

Elgondolkodtató az, hogy meddig tart az emberek gögje és arroganciája. Képesek egy számárcsikón ülő embert is ünnepelni, egy - valljuk be - meglehetősen nevetséges királyt, ha bele tudják látni a saját álmaikat. És mihelyt nem látják bele az álmaikat, keresztfára küldik. Senkinek nem tűnik fel Virágvasárnapon, hogy az, hogy Jézus egy számárcsikón utazik, vicc. Tulajdonképpen egy lehetetlen helyzet. Ha király érkezik, azt aranyozott trónuson kell szállítani. Vagy loháton vágat. Azt szlogák veszik körül. De Jézus - rongyosan. Megfáradt emberek, akik végigyalogolták vele Galilea, Júdea tájait. Mosdatlan senkik. A nép mégis királynak látja. És a királynak megfelelő udvartartásnak gondolja, ezt a 12, vagy 20 vagy 50 vagy 100 vagy ki tudja, hány embert, akik akkor éppen együtt vonultak vele. Miért? Mert ők nem Isten Fiát látják benne. Mert ők nem azt látják benne, aki valójában érkezik. Nem véletlenül mondja azt, ének is amit énekeltünk, hogy Jézus király és magát annak vallja, de hogy királlyá tegyék nem javallja. Miért? Mert jaj lenne nekik. Ha Isten Fia király lenne Izraelben, büntetnie kellene. Ha Isten Fia király lenne ezen a világon, le kéne sújtania ránk. Rátok, énrám, mindenkire egyaránt. Nem akar király lenni. Másért jött. De az emberek meg nem akarják őt annak látni, aki valójában.

Tudjátok talán ezért ünneplik olyan dicsőségben Virágvasárnapkor. Mert a történet résztvevői egy kicsit elbeszélnek egymást mellett. Jézus bevonul Jeruzsálemben, megjöttem, felkészültem, hogy áldozatot hozzak értetek. Bemegy a templomba megnézi, igen itt fognak engem elítélni. Végig járja Jeruzsálemet, talán rápillant Pilátus palotájára, igen itt fogok szenvedni. Mintegy bejárja előzetesen a színhelyeket. A nép, a nép nem ezt látja. A nép arra gondol, hogy

forradalom lesz. A nép arra gondol, hogy elsoporjuk az elnyomókat. Csakhogy Isten Fia nem ezért jött. Isten Fia egy mennyei királyságról beszél, amely azonban egy Isten akarata és Isten törvénye szerinti királyság. Amely nem köthető a mi emberi viszonyainkhoz.

És, kedves Testvéreim, ez az egyik legfontosabb tanulsága a Virágvasárnapnak. Nekünk ezt kell megértenünk, hogy 2000 évvel ezelőtt az emberek valamit félreértettek. És mi nem érthetjük 2007-ben félre az Istent, mert már óriási luxus lenne. Már nincs itt a Krisztus, testben, hogy kiigazítsa a hibáinkat. Ha valamit elrontunk, nekünk kell jóvá tenni. Ha valamit félreértünk, nekünk kell tudni újraértelmezni. Ha valamit nem jól hiszünk, akkor nekünk kell tudni újragondolni és az Ige fényénél helyesen látni mindazokat a dolgokat, amik történnek ebben a világban. S a mi életünkben is.

Mert, kedves Testvéreim, valjuk meg, mi is olyanok vagyunk mint ez a nép. Valljuk, a mi királyunk a Krisztus, és hogy miután ezt kimondtuk tartjuk a markunkat. Felség, kérem a magam hűbértartóját. Uram királyom, Te mindent meg tudsz adni, akkor én mindjárt adom is a listát. Ahelyett hogy azt mondanánk, hogy Uram királyom Tiéd minden hatalom, én is, mondjad mit csináljak? Mondjad, hogyan lássam ezt a világot? Mondjad milyen szavakkal dicsérjelek?

Nem is olyan régen, egy amerikai film, aminek az a címe, hogy Végtelen hit. Nagyon felkavaró élmény volt számomra. Amerikai focistákról szólt, egy fiú együttesről akik mindig vesztenek és úgy kezdenek el nyerni, hogy az edző megmagyarázza nekik: fiúk, játszunk az Isten dicsőségére! És ha nyerünk, hálát adunk, ha veszünk akkor is. Ha győztünk Istené a dicsőség. Ha veszünk, akkor mi Isten nevében mindent megpróbáltunk. Tudjátok, ez kellene, hogy legyen minden ember hite. Ez lenne a helyreállítása annak a gondolkodásmódnak, ami elcsúszott Virágvasárnapon. Mert a virágvasárnap tömeg úgy gondolta: imádom a Krisztus, mert ő majd megadja nekem, amit szeretnék. A keresztyén ember azt mondja: imádom a Krisztust bármit is ad. Ha jót azt köszönöm meg, ha rosszat azt köszönöm meg. Ha van szándéka az életemmel annak örülök. Ha úgy érzem, hogy nincs, megköszönöm azt, és megpróbálom megkeresni magam a helyem a világban.

Tudjátok, Testvéreim, nagyon sokszor érezzük azt, hogy igen, most Jézus király az életünkön. Igen minden úgy történik ahogyan mi látni szeretnénk. De a hitünknek mégis csak az a mércéje, hogy a Virágvasárnap elmúltával is megmarad-e? Hogy amikor az ünnep lecseng, amikor eltelik 5 nap, „feszítsd meg“-et mondunk-e. És azt mondjuk nem kell az a Krisztus, aki nem értünk dolgozik, nem kell az a Krisztus aki nem úgy hajtja végre a mi kívánságainkat ahogy szeretnénk. Vagy amikor azt mondjuk, hogy Uram, valamit nem értek, magyarázd el. Uram, mondd meg hogy én mit csináljak. Vonulj be az én szívembe. Egy szamárcsikón. Nem foglak kinevetni. Lehet hogy nem járok őrző táncot. Lehet, hogy nem dobálok az útra zöld ágakat. Csak szép csendben várlak Istenem, gyere a szívembe. Értelmezd újra. Mindazt amit hiszek, mindazt amit gondolok. Mutasd meg, hogy van értelme a dolgoknak.

Mert, kedves Testvéreim, a 2007. év és a 2008. és 2009. és 2010. és mondhatnám végig a sort Virágvasárnapjain, minden embernek már kezében van a megoldás. Hogy a királyt feláldozák. És Virágvasárnapra után 5 nappal mi már Nagypénteket fogunk itt ünnepelni. Aztán Húsvét vasárnapot és Húsvéthétfőt. Csak nem mindegy, hogy mi tudjuk a történetet, hogy mi zajlik a lelkünkben. Mert csak akkor tudunk igazán ünnepelni, a szó legszűkebb értelmében ünnepelni Nagypénteken és Húsvétvasárnapon, ha most Virágvasárnapkor annak látjuk a Krisztust aki valójában volt. Nem Izrael és nem csupán a föld királyának, hanem a lélek a menny királyának, aki eldönti és jobban tudja, hogy hogy kell megváltani az embereket, mint bárki közülünk.

Kedves Testvéreim, ez amit meg kell jegyeznünk. Hogy Virágvasárnapkor egy férfi bement Jeruzsálembe. Bement azért, hogy megmutassa az embereknek és legfőképpen nekünk, késői utódoknak, hogy nem az a kérdés, hogy értenek vagy félreértenek. Nem az a kérdés, hogy ünnepelnek vagy eltaszítanak. Hanem az, hogy tudunk-e járni Istennek ösvényén. Mindenkor, minden körülmények között, akár szeretnek, akár gyűlölnék érte. Akár hozsannázás, akár halál a jutalmunk. Így nézzetek a Virágvasárnapra, és így készüljünk a rohamosan közeledő ünnepre, melyben megemlékezünk arról, hogy a király életét adta értünk, majd feltámadt, hogy bizonyosságot tegyen, több az élet, amint amit e földön mi látunk belőle. Amen.

Mennyei édes Atyánk, köszönjük, hogy Te elküldted szent Fiadat e világba, hogy tanítson minket, hogy segítségünkre legyen. Urunk Ő megmutatta, nem az a kérdés, hogy minek látszunk, vagy minek látnak minket, hanem az, hogy tudunk-e haladni az általad rendelt úton. Urunk Istenünk, Ő hűséges tudott maradni hozzád, engedd hogy mi is hűségesek legyünk őhozzá. Mennyei Atyánk add, hogy az Ő alázata, az Ő elfogadó hite a mi hitünkkel váljon. Hogy örömeinkben és bánatunkban, jó és rossz sorsunkban egyaránt tudjunk Őrá tekinteni és azt mondani, hogy Urunk ha Te végigjártad, végigjárjuk mi is az utat, amely az örökkévalóságba visz.

Mindenség Istene, őrizd minket, a mi hitünket, a mi lelkünket, a mi egészségünket, s Te légy a mi gyámolunk a mi harcainkban. Mennyei Atyánk, légy azokkal is, akik most nincsenek közöttünk. Akiket munkájuk, kötelességük, betegségük vagy bármi más elszólított. Adj gyógyulást a betegeknek, békességet a háborúságot szenvedőknek, s egészséget a világnak, hogy megtalálják egymást a Te gyermekeid, s tudjanak hitben összefogózni.

Urunk Istenünk, Te töröld le a gyászolóknak könnyeit, s adj vigasztalást, hisz Te vagy az Úr a jövőnek, benne, az örök életnek is. Mennyei Atyánk mi mindezt nem önmagunkért kérjük, hanem a Te szeretett Fiadért a mi megváltó Krisztusunkért, aki így tanított minket imádkozni:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltesd meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratom, amint a mennyben úgy a földön is; a mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpén mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert Tiéd az ország a hatalom és a dicsőség mind örökké. Amen.

S az istennek békessége, mely minden emberi érlelet felülhalad, megfogja őrizni a Ti szíveteket és gondolataitokat az Úr Jézus Krisztusban. Ámen.